

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-06194/2019-ERU

V Ostravě dne 7. srpna 2019

Č. j. 06194-7/2019-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-06194/2019-ERU zahájeném dne 21. června 2019 s obviněným z přestupku, společností **KUKA CZ s.r.o.**, se sídlem č.ev. 20, 403 27 Malečov, IČO: 254 99 521, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, společnost KUKA CZ s.r.o., se sídlem č.ev. 20, 403 27 Malečov, IČO: 254 99 521, (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným z přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 14. dubna 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Malečov u budovy č. p. ■ zemní práce strojem značky CAT 432 F2, v důsledku kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 106 000 Kč** (slovy: jedno sto šest tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18419.

III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů“), a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18419.

působení v oboru. Účastníkovi řízení se proto jeví Úřadem uložená pokuta za nepřiměřeně přísnou. Pokuta byla navíc uložena v době, kdy účastník řízení nemá zaplacenou převážnou část pohledávek po lhůtě splatnosti a nynější finanční situaci je nucen řešit otevřeným kontokorentem u své financující banky. Účastník řízení proto uloženou pokutu považuje za zcela likvidační. Majetkové poměry účastníka řízení se od vydání příkazu podstatně změnilo. Jednatel účastníka řízení byl již postižen v trestněprávní rovině – usnesením Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 12. září 2018, č. j. ■■■■■■, jímž byl panu ■■■■■■ uložena trest podle § 307 odst. 3 trestního řádu ve zkušební době v trvání 12 měsíců. Účastník řízení navrhuje, aby byl příkaz zrušen, popř. změněn tak, že se za předmětný přestupek ukládá napomenutí.

Dne 1. července 2019 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry a žádat o nařízení ústního jednání č. j. 06194-5/2019-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen stejného dne. Správní orgán účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit aktuální majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání, a to do 10 kalendářních dnů ode dne doručení přípisu.

Účastník řízení v přípise doručeném Úřadu dne 4. července 2019 uvedl, že uložená pokuta je pro něj destruktivní a k přípisu připojil Rozvahu ke dni 31. května 2019 a Výkaz zisku a ztráty ke stejnému dni.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou zakotvenou v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Zemní práce v souvislosti se zhotovením kanalizační přípojky pro budovu č. p. ■■■■ v obci Malečov prováděl ■■■■■■ zaměstnanec účastníka řízení strojem značky CAT 432 F2 jehož vlastníkem je účastník řízení.

Dne 3. února 2017 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě vyjádření zn. ■■■■■■, spolu s Detailním zákresem plynárenského zařízení do mapových podkladů.

Dne 14. dubna 2018 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Malečov u budovy č. p. ■■■■ k poškození plynárenského zařízení.

Poloha plynárenského zařízení nebyla v terénu vytyčena.

Z fotodokumentace místa poškození plynárenského zařízení je zřejmé, že plynárenské zařízení nebylo označeno výstražnou folií.

Podle Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení ze dne 14. dubna 2018, číslo hlášení v SAP ESM: [REDAKCE], v důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky plynu 150 konečným zákazníkům po dobu 4 hodin. Podle Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ č. [REDAKCE] ze dne 20. dubna 2018 došlo k úniku 602 m³ plynu do ovzduší za dobu 30 minut.

Z Usnesení Okresního státního zatupitelství Ústí nad Labem, č. j. [REDAKCE] ze dne 12. září 2018 správní orgán zjistil, že trestní stíhání obviněného [REDAKCE] ze spáchání přečinu poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení z nedbalosti dle § 277 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že v době od 9:15 do 9:28 hodin dne 14. dubna 2018 na parcele č. [REDAKCE] v k. ú. Malečov při výkopových pracích potřebných k zřízení kanalizační přípojky pro rodinný dům došlo strojním mechanismem (bagr - CAT 432 F2), který obsluhoval [REDAKCE], za přítomnosti obviněného, jakožto majitele společnosti KUKA CZ s.r.o., který mu práci zadal, k porušení integrity STL plynovodu PE DN 90, načež došlo k nekontrolovanému úniku plynu do okolí, bylo podmíněně zastaveno. Obviněnému z přestupku byla stanovena zkušební doba dvanácti měsíců.

Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

Účastník řízení ve vyjádření ze dne 25. ledna 2019 uvedl, že zemní práce prováděl jeho zaměstnanec [REDAKCE]. Ve vyjádření doručeném Úřadu dne 3. dubna 2019 dále účastník řízení uvedl, že práce byly prováděny částečně v rámci podnikatelské činnosti na základě ústní dohody s paní [REDAKCE], která zastupovala pana [REDAKCE] a částečně v rámci rodinné výpomoci pro [REDAKCE] a [REDAKCE].

Podle Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení ze dne 14. dubna 2018, číslo hlášení v SAP ESM: [REDAKCE], v důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky plynu 150 konečným zákazníkům po dobu 4 hodin. Bylo odstaveno celé plynárenské zařízení v obci Malečov. Podle Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ č. [REDAKCE] ze dne 20. dubna 2018 došlo k úniku 602 m³ plynu do ovzduší za dobu 30 minut.

Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

V. Právní hodnocení

V. I Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 30. listopadu 2018 (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky v původním znění“) a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti dosud novelizován dvakrát a to naposledy zákonem č. 285/2018 Sb. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován jednou, a to zákonem č. 131/2015 Sb., kdy tato novela nabyla účinnosti 1. ledna 2019.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona a jeho novelizovaného znění a zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že ustanovení relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, a též trestnost tohoto jednání z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorií přestupku, zůstala obsahově totožná. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky v původním znění).

V. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

V. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl právě zaměstnanec účastníka řízení pan [REDACTED], kdo prováděl zemní práce v důsledku, kterých došlo k poškození plynárenského zařízení. Jak vyplývá z usnesení Okresního státního zatupitelství Ústí nad Labem byl to právě jednatel účastníka řízení [REDACTED] práce, v důsledku nichž následně došlo k poškození plynárenského zařízení. Proto také trestní řízení nebylo vedeno proti [REDACTED], ale proti [REDACTED]. Jednání zaměstnance účastníka řízení je přičitatelné účastníkovi řízení [ust. §20 odst. 1 ve spojení s ust. §20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti

za přestupky]. Lze tak uzavřít, že účastník řízení nese odpovědnost za spáchání předmětného přestupku.

V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

Účastník řízení v podaném odporu zpochybnil svou odpovědnost za přestupek s tím, že společnost KUKA CZ s.r.o. pouze zapůjčila [REDAKCE] stroj značky CAT 432 F2 a předmětné zemní práce prováděl již jako soukromá osoba a rodinný příslušník stavitelů.

Správní orgán k této námitce odkazuje na to, co již k tomu uvedl v části V. III. Právní posouzení skutku. Správní orgán dovozuje, že tato námitka účastníka řízení je ryze účelová vedená snahou vyhnout se správně právní odpovědnosti za předmětný přestupek. Účastník řízení se tak snaží s odstupem času vylíčit průběh události jinak. O průběhu události tak jak ji účastník řízení vylíčil v odporu, nesevřel obsah spisu.

Skutečnost, že jednatel účastníka řízení byl již postižen v trestněprávní rovině, nemá na odpovědnost účastníka řízení za přestupek žádný vliv.

Pokud se týká úhrady škody, pomoci účastníka řízení při odstraňování následků poškození plynárenského zařízení, skutečnosti, že pokuta je pro něho likvidační, pak k těmto námitkám se správní orgán vyjádří v části VI. Uložení správního trestu.

V. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku středního množství plynu (620 m³) do ovzduší za dobu 30 minut a k přerušení dodávky plynu 150 konečným zákazníkům (kategorie domácnost) po dobu 4 hodin. Správní orgán má za to, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Správní orgán tak konstatuje, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku.

V. VI. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek

neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Účastník řízení bez předchozího vytyčení plynárenského zařízení, či provedení ručně kopaných sond, zemní práce prováděl prostřednictvím strojního mechanismu, což nesvědčí o tom, že by při své činnosti postupoval s maximální opatrností.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

VI. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Dle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť cena věci, kterou účastník řízení ke spáchání přestupku užil (stroj značky CAT 432 F2), je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K návrhu účastníka řízení, aby Úřad napadený příkaz zrušil a nově rozhodl o uložení napomenutí, správní orgán uvádí, že k uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu dle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Dle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlížel dle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu spáchání přestupku a okolnostem spáchání přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k majetkovým poměrům pachatele.

Účastník řízení svým jednáním poškodil středotlaký plynovod, tedy z hlediska energetického, zařízení většího významu. Tuto skutečnost správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 602 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 150 konečným zákazníkům po dobu 4 hodin (celé plynárenské zařízení v obci Malečov). Únik plynu do ovzduší správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost. Přerušení dodávky plynu konečným zákazníkům správní orgán hodnotil také jako značně přitěžující okolnost.

Správní orgán hodnotil jako značně přitěžující okolnost skutečnost, že účastník řízení nepožádal před započítím zemních prací správce plynárenského zařízení o vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu.

Provádění zemních prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně hodnotil správní orgán rovněž jakožto přitěžující okolnost. Účastník řízení, kterým je společnost, jejíž činností je mimo jiné provádění staveb, jejich změn a odstraňování, si měl být vědom toho, že při provádění zemních prací v zastavěném území je třeba tyto, s ohledem na možný výskyt inženýrských sítí, tedy i plynárenského zařízení, provádět s maximální opatrností. Účastník řízení však bez předchozího vytyčení plynárenského zařízení, či provedení ručně kopaných sond, přistoupil přímo k použití zemního stroje v místě, kde bylo možné předpokládat přítomnost plynárenského zařízení a neodůvodněně se spoléhal, že se v místě poškození plynárenské zařízení nenachází.

Účastník řízení v podaném odporu uvedl, že okamžitě po zjištění poškození plynovodní přípojky provedl veškerá potřebná opatření, aby bylo zamezeno vzniku dalších škod a obratem vyrozuměl příslušného správce plynárenského zařízení. K tomu správní orgán uvádí, že snahu účastníka řízení o odstranění následků poškození plynárenského zařízení posuzuje Úřad jako (mírně) polehčující okolnost v případě, že účastník řízení prokáže,

že projevil nadstandardní úkony pro omezení rozsahu způsobených škod (např. zaškrtil, případně jinak zajistil plynárenské zařízení proti úniku plynu před příjezdem správce plynárenského zařízení), což účastník řízení neučinil. Správní orgán oproti příkazu posoudil jako polehčující okolnost snahu účastníka řízení o odstranění následků poškození plynárenského zařízení spočívající v pomoci při opravě plynárenského zařízení, zejména při jeho obnažení za účelem provedené opravy, provedl následně zásyp plynárenského zařízení včetně položení fólie, dle sdělení účastníka řízení v odporu vše na své náklady.

Skutečnosti, že plynárenské zařízení nebylo označeno výstražnou fólií, že účastník řízení uhradil škodu, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, hodnotil správní orgán jako polehčující okolnosti již v příkazu.

Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2017, který je součástí účetní závěrky účastníka řízení za rok 2017 založené ve sbírce listin Veřejného rejstříku zjistil, že účastník řízení dosáhl výsledku hospodaření za účetní období ve výši - 2 000 Kč při čistém obratu za účetní období ve výši 7 544 000 Kč. Z Rozvahy ke dni 31. prosince 2017 pak správní orgán zjistil, že nerozdělený zisk účastníka řízení z minulých let činil 1 888 000 Kč.

Z Rozvahy sestavené k 31. květnu 2019 předložené účastníkem řízení správní orgán zjistil, že výsledek hospodaření běžného účetního období u účastníka řízení činil - 1 139 000 Kč. Nerozdělený zisk minulých let činil 1 201 000 Kč.

Ukládaná pokuta musí být pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán se také při ukládání pokuty neodchýlil od své rozhodovací praxe a má za to, že pokuta, kterou uložil, plní jak represivní, tak preventivní funkci. Výše uložené pokuty je v projednávaném případě ovlivněna především neprovedením vytyčení plynárenského zařízení v terénu, větším počtem zákazníků, jimž byla přerušena dodávka plynu.

S ohledem na aktuální majetkové poměry doložené účastníkem řízení nelze uvažovat o tom, že by uložená pokuta mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, konkrétně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008–133, likvidační pokuta je taková sankce, „*kteřá je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobila mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.*“ Správní orgán dále poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. června 2015, č. j. A As 53/2015-26, v němž soud uvedl, „*že samotný záporný výsledek hospodaření však není překážkou*

pro uložení pokuty a neznamena ani, že uložená pokuta je likvidační“. Tvrzené skutečnosti o tom, že pokuta je pro účastníka řízení likvidační účastník řízení nijak v řízení nedoložil.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností správní orgán pokutu účastníkovi řízení snížil o 13 000 Kč oproti pokutě uložené v příkazu, když přihlédl k tomu, že se účastník řízení aktivně podílel na odstranění následků vzniklých v souvislosti s poškozením plynárenského zařízení. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Správní orgán si je vědom, že zaplacení uložené pokuty se může negativně odrazit ve finanční situaci účastníka řízení. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Správní orgán k výši uložené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Pokuta tedy byla uložena mírně nad spodní hranicí zákonného rozpětí pokuty.

Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Milada Sládečková, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava